

Орел

Яків Щоголів

Он летить орел під небом
Із чужого краю;
Постривай же, я про сина
У орла спитаю.

Одвічай мені, мій орле,
Каже йому мати:
Із якої сторони я
Буду сина ждати?

Та й чи ждати, чи не ждати?
Ждала дні і ночі;
Не доїла, не доспала,
Виплакала очі!

Замахав орел крилами,
Крикнув із-під неба:
Мати моя, матусенько,
Плакати не треба!

Бились наші під турчином,
Славу добували,
Та й вертаються шляхами,
Поле позаслали.

Прибирай, стара, у хаті,
Помолися богу,
Та й виходь мерщій стрівати
Сина на дорогу.

Іде син твій перед військом,
Важний та хороший,
І везе з собою славу
І багато грошей.

Прокричав орел під небом,
Замахав крилами,

Та й поплив собі тихенько
Геть понад степами...

1864